

บทที่ 1

บทนำ

ภูมิหลัง

ในปัจจุบัน การสื่อสารทางด้านภาษามีความสำคัญยิ่ง ไม่ว่าจะเป็นทางด้านการศึกษา เศรษฐกิจ สังคม การเมืองและการประกอบอาชีพ โดยเฉพาะในการสื่อสารและการแสดงความรู้สึกนึกคิดเพื่อให้เกิดความเข้าใจซึ่งกันและกัน ทั้งนี้เนื่องจากบุคคลในสังคมต้องติดต่อเพื่อพบปะ เพื่อดำเนินกิจกรรมทางสังคมมากขึ้น ดังนั้น การมีความรู้ภาษาต่างประเทศจะช่วยให้ผู้เรียนมีวิสัยทัศน์กว้างไกล สามารถสื่อสารกับบุคคลอื่นๆ และปฏิบัติตนต่อกัน ได้อย่างเหมาะสม

เป็นที่ยอมรับกันโดยทั่วไปว่าภาษาอังกฤษเป็นภาษาสากลที่ทั่วโลกใช้ติดต่อสื่อสารในสังคมโลกยุคข้อมูลข่าวสาร ดังนั้น เพื่อประโยชน์ในการติดต่อสื่อสาร การศึกษา การดำรงชีวิต และการประกอบอาชีพนั้น จึงจำเป็นอย่างยิ่งที่คนไทยจะต้องเรียนรู้ภาษาอังกฤษในฐานะพลเมืองโลกยุคโลกาภิวัตน์ แต่อย่างไรก็ตาม ประสิทธิภาพการใช้ภาษาอังกฤษขึ้นอยู่กับการศึกษาแล้วเรียน เพราะการเรียนรู้ภาษาอังกฤษจะช่วยให้ผู้เรียนมีวิสัยทัศน์กว้างไกล สามารถสื่อสารกับชาวต่างประเทศได้อย่างถูกต้อง เกิดความมั่นใจ และมีเจตคติที่ดีในการใช้ภาษาและวัฒนธรรมต่างชาติ สามารถใช้ภาษาอังกฤษเป็นสื่อกลางในการถ่ายทอดวัฒนธรรมไทย ทำให้ชาวต่างชาติเรียนรู้และเข้าใจในวัฒนธรรมไทยและทำให้ผู้เรียนเกิดความเข้าใจ ภาคภูมิใจในภาษาและวัฒนธรรมไทย ตลอดจนสามารถถ่ายทอดวัฒนธรรมเอกลักษณ์ไทยไปสู่สังคมโลกได้ (กรมวิชาการ, 2545 : 1)

หลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544 ได้กำหนดให้กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศเป็นกลุ่มสาระการเรียนรู้หนึ่งในจำนวนแปดกลุ่มสาระการเรียนรู้เป็นสาระสำคัญที่ทุกคนต้องเรียนรู้ โดยกำหนดความคาดหวังในการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษไว้ว่า เมื่อผู้เรียนเรียนภาษาต่างประเทศอย่างต่อเนื่องตั้งแต่ชั้นประถมศึกษาผู้เรียนจะมีเจตคติที่ดีต่อภาษาต่างประเทศ สามารถใช้ภาษาต่างประเทศสื่อสารในสถานการณ์ต่าง ๆ แสวงหาความรู้ ประกอบอาชีพและศึกษาต่อในระดับสูงขึ้น รวมทั้งมีความรู้ ความเข้าใจในเรื่องราวและวัฒนธรรมอันหลากหลายของประชาคมโลก สามารถถ่ายทอดความคิด และวัฒนธรรมไทยไปยังสังคมโลก ได้อย่างสร้างสรรค์ (กรมวิชาการ, 2545 : 2) โดยภาษาอังกฤษได้รับการกำหนดให้เรียนทุกช่วงชั้น เพื่อให้สามารถใช้ภาษาอังกฤษเป็นเครื่องมือในการติดต่อสื่อสารกับผู้อื่นได้ตามความต้องการในสถานการณ์ต่างๆ ทั้งในชีวิตประจำวันและการทำงานอาชีพ ดังนั้น การจัดการเรียนการสอนภาษาที่ตินั้น ผู้เรียนจะต้องมีโอกาสได้ฝึกทักษะการใช้ภาษาให้มากที่สุดทั้งในห้องเรียนและนอกห้องเรียน

(กรมวิชาการ, 2546 : 1) ส่งเสริมให้ผู้เรียนสามารถใช้ภาษาอังกฤษในการสื่อสารได้ถูกต้องทั้งทางด้านการฟัง พูด อ่านและเขียน เน้นให้ผู้เรียนเป็นศูนย์กลางแห่งการเรียนรู้ และให้นักเรียนได้ฝึกปฏิบัติจริงในการฝึกฝนทางภาษาโดยให้สอดคล้องกับแนวการจัดการศึกษาตามพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ (กรมวิชาการ, 2545 : 105) ดังนั้น การจัดกระบวนการเรียนการสอนต้องสอดคล้องกับธรรมชาติและลักษณะเฉพาะของภาษา มีกิจกรรมหลากหลาย ทั้งกิจกรรมฝึกทักษะทางภาษาและกิจกรรมฝึกทักษะให้เรียนรู้ภาษาด้วยตนเอง อันจะนำไปสู่การเป็นผู้เรียนที่พึ่งตนเองได้และสามารถเรียนรู้ได้ตลอดชีวิต

ในปัจจุบันการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษเพื่อพัฒนาทักษะภาษาอังกฤษทั้ง 4 ด้าน คือ ทักษะการฟัง ทักษะการพูด ทักษะการอ่าน และทักษะการเขียนนั้น อาจกล่าวได้ว่า ทักษะการอ่านเป็นทักษะที่มีความสำคัญมากที่สุดสำหรับผู้เรียนภาษาอังกฤษ ทั้งนี้เพราะผู้เรียนมีโอกาสใช้ทักษะการฟัง พูด และเขียน น้อยกว่าการอ่าน (สุมิตรรา อังวัฒนกุล, 2539 : 52) ดังนั้น ทักษะการอ่านจึงเป็นทักษะที่สำคัญที่จะช่วยผู้เรียนพัฒนาการเรียนภาษาไปสู่ทักษะอื่นเป็นพื้นฐานสำคัญในการเรียนรู้และในการคิดวิเคราะห์ห้วงการสิ่งปรากฏในบทอ่านเพื่อนำไปสู่ข้อสรุปที่สมเหตุสมผล และมีความสำคัญยิ่งในการจัดการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ เนื่องจากการอ่านจะทำให้ผู้เรียนเกิดทักษะทางการคิด เพิ่มพูนสติปัญญา สามารถสร้างความรู้ได้ด้วยตนเอง สร้างให้ผู้ที่มีทักษะการอ่านเป็นบุคคลแห่งการเรียนรู้ซึ่งจะนำไปสู่สังคมแห่งการเรียนรู้ตลอดชีวิต (คุรุรักษ์ ภริมย์รักษ์, 2541 : 65-68) ส่งผลให้การจัดการเรียนการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญมีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น เน้นการฝึกปฏิบัติเพื่อให้นักเรียนคิดเป็น ทำเป็น เกิดการใฝ่รู้อย่างต่อเนื่องและมีนิสัยรักการอ่าน

การสอนทักษะการอ่านภาษาอังกฤษในระดับมัธยมศึกษามักพบว่านักเรียนมีความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษอยู่ในเกณฑ์ค่อนข้างต่ำ ในด้านรูปแบบการสอน ผู้สอนใช้วิธีการสอนที่ไม่เหมาะสมกับระดับของผู้เรียน และรูปแบบกิจกรรมการสอนที่ไม่หลากหลาย โดยเนื้อหาส่วนใหญ่หรือกระบวนการในการอ่านเป็นสิ่งที่ยากสำหรับผู้เรียน หากผู้เรียนไม่มีความรู้ภูมิหลัง (Background Knowledge) เกี่ยวกับเนื้อหาที่เรียนไม่ว่าจะเป็นด้านลักษณะลีลาการเขียน รูปแบบของงานเขียน อาจทำให้ผู้เรียนไม่เข้าใจ และจากสภาพปัญหาการสอนทักษะการอ่านภาษาอังกฤษดังกล่าว การพัฒนา ส่งเสริม แก้ปัญหา ด้านการอ่าน อาจทำได้หลายวิธี เช่น วิธีการสอนโดยใช้แบบฝึกทักษะการอ่านภาษาอังกฤษ วิธีการสอนภาษาแบบกลุ่มสัมพันธ์ (Community Language Learning) วิธีการสอนอ่านแบบ พี คิว โฟร์ อาร์ (PQ4R) วิธีการสอนอ่านแบบ เอส คิว โฟร์ อาร์ SQ4R วิธีการสอนอ่านแบบ IDEAL และวิธีการสอน แบบ KWL- Plus แต่วิธีการสอน โดยการเรียนรู้แบบร่วมมือ (Cooperative Learning) พบว่าเป็นวิธีการหนึ่งซึ่งส่งเสริมการอ่านได้เป็นอย่างดี สามารถกระตุ้น

ความคิดซึ่งกันและกัน ส่งเสริมให้นักเรียนทำงานเป็นกลุ่มเล็ก ๆ เพื่อช่วยกันเรียนรู้เกิดความคิดรวบยอด มีทักษะและความเข้าใจ มีความสุขในการช่วยเหลือซึ่งกันและกัน การจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือในทักษะการอ่านจะเป็นการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ที่ทำให้ผู้เรียนได้ช่วยเหลือกัน เรียนรู้พร้อมกันเป็นกิจกรรมที่ผู้เรียนได้เรียนรู้จุดมุ่งหมายเดียวกัน (บุญรักษ์ ชนุนันท์, 2552 : 80)

การเรียนรู้แบบร่วมมือ (Cooperative Learning) เป็นแนวคิดเกี่ยวกับการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญแบบหนึ่งเป็นการจัดการเรียนการสอนที่สอดคล้องกับพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พุทธศักราช 2542 ที่ได้กำหนดให้การจัดการศึกษาตามหลักสูตรเป็นไปเพื่อพัฒนาคนไทย ทั้งร่างกาย จิตใจ สติปัญญา ความรู้ คุณธรรมจริยธรรมและวัฒนธรรมแห่งความเป็นไทย ในการดำรงชีวิต สามารถอยู่ร่วมกับผู้อื่นได้อย่างมีความสุข ซึ่งการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือมีหลายเทคนิค ได้แก่ เทคนิคคิดและคุยกัน (Think-Pair-Share) เทคนิคกิจกรรมโต๊ะกลม (Round Table) เทคนิคคู่ตรวจสอบ (Pairs Check) เทคนิคการสัมภาษณ์แบบสามขั้นตอน (Three-Step Interview) เทคนิคแบ่งปันความสำเร็จ (STAD : Student Teams Achievement Divisions) เทคนิคการแข่งขันเป็นทีม (TGT : Team Games Tournament) เทคนิคร่วมมือกันเป็นกลุ่ม (TAI : Team Assisted Individualization) เทคนิคการต่อเรื่องราว (Jigsaw) เทคนิคกลุ่มสืบค้น (GI : Group Investigation) เทคนิคคู่คิดสี่สหาย (Think-Pair-Square) เทคนิคพร้อมกันคิด (Numbered Heads Together) เทคนิคเล่าเรื่องรอบวง (Round Robin) เทคนิคการเรียนรู้ร่วมกัน (LT : Learning Together) และเทคนิคซีไออาร์ ซี CIRC (Cooperative – Integrated Reading and Composition) (Slavin, 1995 : อ้างถึงใน Siriwan, 2008 : 115-116) ซึ่งแต่ละเทคนิค เปิดโอกาสและส่งเสริมผู้เรียนเป็นศูนย์กลางแห่งการเรียนรู้ นักเรียนมีโอกาสทำกิจกรรมการเรียนรู้ที่หลากหลาย ไม่น่าเบื่อ รวมทั้งส่งเสริมให้นักเรียนได้มีโอกาสทำงานร่วมกันเป็นกลุ่ม ทำให้เกิดทักษะทางสังคมแก่เด็ก เพราะผู้เรียนทุกคนจะรู้สึกว่าคุณมีกลุ่มเพื่อนคอยช่วยเหลือซึ่งกันและกัน จึงทำให้เกิดผลดีต่อการเรียนทั้งกลุ่ม เน้นการจัดสภาพแวดล้อมทางการเรียนให้ผู้เรียนได้เรียนรู้ร่วมกันเป็นกลุ่มเล็ก ๆ แต่ละกลุ่มประกอบด้วยสมาชิกที่มีความรู้ความสามารถแตกต่างกัน แต่ทุกคนมีส่วนร่วมอย่างแท้จริงในการเรียนรู้และความสำเร็จของกลุ่ม การจัดกิจกรรมให้ผู้เรียนได้มีการปฏิสัมพันธ์กันทำให้เกิดการแลกเปลี่ยนความรู้ ความคิด การทำงานร่วมกัน ทำให้พัฒนาทักษะทางสังคมและทักษะการทำงานที่ดีโดยปรับความคิดให้ยอมรับกันและกัน (วิเศษ ชิววงศ์, 2541 : 40)

จากบริบทของโรงเรียน โศกลำพิตยาคม เป็นโรงเรียนมัธยมศึกษาประจำตำบลขนาดกลาง ในปีการศึกษา 2550 มีนักเรียนจำนวน 642 คน มีบุคลากรครูผู้สอนจำนวน 32 คน การจัดการเรียนการสอนยังขาดอุปกรณ์การสอนที่ทันสมัยและยังมีวิธีการสอนที่ไม่หลากหลาย โดยเฉพาะในรายวิชาภาษาอังกฤษจากการสรุปผลสัมฤทธิ์รายวิชาภาษาอังกฤษพื้นฐาน รหัสวิชา อ42102

ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2550 โรงเรียน โศภิตพิทยาคม มีระดับผลการเรียนเฉลี่ยเท่ากับ 1.92 (โศภิตพิทยาคม, 2550) คิดเป็นระดับคุณภาพผลการเรียนอยู่ในเกณฑ์ต่ำกว่าเป้าหมายของกลุ่มสาระภาษาต่างประเทศ ซึ่งสถานศึกษากำหนดเป้าหมายของวิชาภาษาอังกฤษพื้นฐาน รหัสวิชา อ 42102 ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ไว้ที่ระดับผลการเรียนเฉลี่ยไว้ คือ 2.20 และผลคะแนนทดสอบการศึกษาแห่งชาติ (O-NET) ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ปีการศึกษา 2550 มีค่าสถิติคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 24.03 ซึ่งผลคะแนนต่ำกว่าผลคะแนนทดสอบการศึกษาแห่งชาติ (O-NET) ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ปีการศึกษา 2549 มีค่าสถิติคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 26.50 และมีผลคะแนนต่ำกว่าค่าสถิติคะแนนเฉลี่ยของค่าสถิติคะแนนเฉลี่ยระดับประเทศปีการศึกษา 2550 ที่มีค่าคะแนนเฉลี่ย เท่ากับ 30.93 (โศภิตพิทยาคม, 2550) ซึ่งแสดงว่าการจัดการเรียนการสอนวิชาภาษาอังกฤษยังไม่บรรลุตามจุดมุ่งหมายหลักสูตรของโรงเรียน โศภิตพิทยาคมได้กำหนดไว้ จากสภาพปัญหาในการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษที่พบได้จากผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนในรายวิชาภาษาอังกฤษที่มีระดับผลการเรียนอยู่ในระดับต่ำกว่าเป้าหมายของสถานศึกษาที่กำหนดไว้ และคะแนนเฉลี่ยผลการทดสอบระดับชาติมีค่าคะแนนเฉลี่ยมีค่าสถิติคะแนนเฉลี่ยต่ำกว่าปีการศึกษาที่ผ่านมาและต่ำกว่าค่าสถิติคะแนนเฉลี่ยระดับชาติ และจากการศึกษางานวิจัยที่เกี่ยวข้องดังกล่าวข้างต้น ผู้วิจัยมีความคิดเห็นว่าการพัฒนาทักษะภาษาอังกฤษจะมีส่วนช่วยให้นักเรียนสามารถที่จะอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจ ดีความหมายสามารถที่จะสรุปใจความสำคัญของเรื่องราวเนื้อหาภาษาอังกฤษและตอบคำถามได้ มีนักการศึกษากล่าวไว้ว่าทักษะการอ่านมีความสำคัญมากสำหรับผู้เรียนภาษาอังกฤษ ทั้งนี้เพราะผู้เรียนมีโอกาสใช้ทักษะการฟัง พูด และเขียน น้อยกว่าการอ่าน (สุมิตรา อังวัฒนกุล, 2539 : 52) ดังนั้น ทักษะการอ่านจึงเป็นทักษะที่สำคัญที่เป็นพื้นฐานจะช่วยผู้เรียนพัฒนาการเรียนภาษา ไปสู่ทักษะอื่น เป็นพื้นฐานสำคัญในการเรียนรู้ สามารถสร้างความรู้ได้ด้วยตนเอง สร้างให้ผู้ที่มีทักษะการอ่านเป็นบุคคลแห่งการเรียนรู้ซึ่งจะนำสู่สังคมแห่งการเรียนรู้ตลอดชีวิต (คุรุรักษ์ ภิรมย์รักษ์, 2541 : 65-68)

จากการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนภาษาอังกฤษที่พบได้จากผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนในรายวิชาภาษาอังกฤษในนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียน โศภิตพิทยาคมพบว่านักเรียนมีระดับผลการเรียนอยู่ในระดับต่ำกว่าเป้าหมายของสถานศึกษาที่กำหนดไว้ และคะแนนเฉลี่ยผลการทดสอบระดับชาติ (O-NET) พบว่าค่าคะแนนเฉลี่ยมีค่าสถิติคะแนนเฉลี่ยต่ำกว่าปีการศึกษาที่ผ่านมา และคะแนนเฉลี่ยผลการทดสอบระดับชาติ (O-NET) ต่ำกว่าค่าสถิติคะแนนเฉลี่ยระดับชาติ จะเห็นว่าได้ว่าทักษะการอ่านมีความสำคัญมาก แต่การจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษพบว่าผู้เรียนมีปัญหามากในทักษะการอ่านมาก และมีวิธีสอนที่จะพัฒนาส่งเสริมทักษะการอ่านกระทำได้หลายวิธี วิธีสอนการอ่านแบบ พี คิว โฟร์ อาร์ (PQ4R) วิธีสอนอ่านแบบ เอส คิว โฟร์ อาร์ SQ4R วิธีสอนอ่าน

แบบ IDEAL และวิธีสอน แบบ KWL- Plus วิธีสอนการอ่านแบบ พี คิว โฟร์ อาร์ (PQ4R) วิธีสอนอ่านแบบ เอส คิว โฟร์ อาร์ SQ4R วิธีสอนอ่านแบบ IDEAL และวิธีสอน แบบ KWL- Plus ดังกล่าวข้างต้น แต่อย่างไรก็ตามจากสภาพปัญหาและจากการศึกษางานวิจัยที่เกี่ยวข้องพบว่า ผู้วิจัยมีความสนใจในการนำวิธีการสอนโดยใช้วิธีการรูปแบบการเรียนรู้แบบร่วมมือ มาช่วยในการพัฒนาและแก้ปัญหาเกี่ยวกับการเรียนรู้ทักษะการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจ การพัฒนาทักษะการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจโดยใช้วิธีการเรียนรู้แบบร่วมมือที่สอนนักเรียนในระดับมัธยมศึกษาตอนปลายยังมีไม่มากนัก และวิธีการเรียนรู้แบบร่วมมือเป็นวิธีการหนึ่งโดยสร้างแผนพัฒนาทักษะการอ่านเพื่อความเข้าใจจะเป็นการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ที่ทำให้ผู้เรียนได้ช่วยเหลือกัน เรียนรู้พร้อมกัน เป็นกิจกรรมที่ผู้เรียนได้เรียนรู้โดยจุดมุ่งหมายเดียวกัน โดยใช้รูปแบบการเรียนรู้แบบร่วมมือ 3 เทคนิค 1) เทคนิคการเรียนรู้ร่วมกัน (LT : Learning Together) เป็นเทคนิคที่ผู้เรียนช่วยกันทำงานโดยมีการแบ่งหน้าที่กัน โดยแต่ละคนจะมีโอกาสได้ทำหน้าที่ที่แบ่งกันนั้นทุกหน้าที่เป็นจำนวนเท่าๆ กัน ถือว่าผลงานที่ทำร่วมกันนั้นสมาชิกทุกคนยอมรับและเข้าใจแบบฝึกหรืองานชิ้นนั้น หลังจากนั้นก็มี การตรวจคำตอบ ซึ่งผู้สอนจะเป็นคนตรวจหรืออาจจะให้กลุ่มอื่นเป็นผู้ตรวจ โดยผลัดกันตรวจหรืออาจจะหมุนเวียนกัน 2) เทคนิคการต่อเรื่องราว (Jigsaw) เป็นกิจกรรมที่ครูผู้สอนมอบหมายให้สมาชิกในกลุ่มแต่ละกลุ่มศึกษาเนื้อหาที่กำหนดให้สมาชิกแต่ละคนจะถูกกำหนดโดยกลุ่มให้ศึกษาเนื้อหาคนละตอนที่แตกต่างกัน ผู้เรียนจะไปทำงานร่วมกับสมาชิกกลุ่มอื่นๆที่ได้รับมอบหมายให้ศึกษาเนื้อหาที่เหมือนกัน หลังจากที่ถูกคนศึกษาเนื้อหานั้นจนเข้าใจแล้วจึงกลับเข้ากลุ่มเดิม แล้วเล่าเรื่องที่ตนศึกษาให้สมาชิกคนอื่นๆในกลุ่มฟัง โดยเรียงลำดับเรื่องราว เสร็จแล้วให้สมาชิกในกลุ่มคนใดคนหนึ่งสรุปเนื้อหาของสมาชิกทุกคนเข้าด้วยกัน ครูผู้สอนอาจเตรียมข้อสอบเกี่ยวกับบทเรียนนั้นไว้ทดสอบ ความเข้าใจเนื้อหาที่เรียนในช่วงสุดท้ายของการเรียนเทคนิควิธีการสอนด้วยการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือ และ 3) เทคนิคซีไออาร์ ซี CIRC (Cooperative – Integrated Reading and Composition) เป็นเทคนิคที่ใช้สำหรับการอ่านเขียน และทักษะอื่นๆทางภาษา สมาชิกในกลุ่ม 4 คน มีความรู้เท่ากัน 2 คน อีก 2 คนก็เท่ากัน แต่ระดับความรู้ต่างจาก 2 คนแรก ครูผู้สอนเลือกคู่ที่มีความรู้เท่ากันจากกลุ่มมาสอนให้กลับเข้ากลุ่มแล้วเรียกคู่ถัดไปจากทุกกลุ่มมาสอน คะแนนของกลุ่มพิจารณาจากคะแนนสอบของสมาชิกกลุ่มเป็นรายบุคคล เนื่องจากรูปแบบการเรียนรู้แบบร่วมมือทั้ง 3 เทคนิคนี้เป็นรูปแบบที่เหมาะสมสำหรับการพัฒนาทักษะการอ่านภาษาอังกฤษ (Slavin 1995, อ้างถึงใน Siriwan. 2008 : 115-116) ผู้วิจัยจึงมีแนวคิดในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบร่วมมือโดยใช้ 3 เทคนิคนี้เพื่อพัฒนาทักษะการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจ โดยมุ่งหวังว่านักเรียนที่เรียน โดยแผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบร่วมมือจะเกิดความพึงพอใจในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบร่วมมือทั้ง 3 เทคนิค

หากนักเรียนเกิดความพึงพอใจในการเรียนรู้แบบร่วมมือย่อมส่งผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนด้านการอ่านในรายวิชาภาษาอังกฤษต่อไป

วัตถุประสงค์การวิจัย

1. เพื่อพัฒนาและทดลองใช้แผนการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือในการฝึกทักษะการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 จำนวน 5 แผน ที่มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ประสิทธิภาพของกระบวนการ/ประสิทธิภาพของผลลัพธ์ (E_1/E_2) เท่ากับ 80/80
2. เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจก่อนเรียนและหลังเรียนของนักเรียนด้วยแผนการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือ
3. เพื่อศึกษาความพึงพอใจของนักเรียน ที่มีต่อกระบวนการเรียนรู้แบบร่วมมือที่นำมาใช้ในการสอนทักษะการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจ

สมมติฐานการวิจัย

นักเรียนที่ได้รับการพัฒนาทักษะการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจ โดยใช้รูปแบบการเรียนรู้แบบร่วมมือ มีผลสัมฤทธิ์ทางการอ่านภาษาอังกฤษหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน

ประโยชน์ที่ได้รับจากการวิจัย

1. ได้รูปแบบการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนวิชาภาษาอังกฤษ โดยการใช้รูปแบบการเรียนรู้แบบร่วมมือ ตลอดจนวิธีวางแผนการสอน การจัดกิจกรรมให้สอดคล้องกับรูปแบบการสอน ส่งเสริมให้นักเรียนมีทักษะการทำงานกลุ่ม รวมทั้งนักเรียนมีเจตคติที่ดีต่อการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ
2. เป็นแนวทางและเป็นข้อสนเทศสำหรับครูผู้สอนภาษาอังกฤษและผู้เกี่ยวข้องในการนำ ทฤษฎี ความรู้ และผลจากงานวิจัยนี้ไปประยุกต์ใช้กับงานวิจัยในกลุ่มนักเรียน/นักศึกษาต่างกลุ่ม ต่างระดับชั้น ต่างประสบการณ์ และต่างบริบทของการเรียน เพื่อเป็นแนวทางในการพัฒนาและปรับปรุงการเรียนการสอนให้มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น

ขอบเขตการวิจัย

1. ประชากร ที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ คือ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนโคกล่ามพิทยาคม อำเภอจตุรพักตรพิมาน สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาร้อยเอ็ด เขต 1 จังหวัดร้อยเอ็ด ที่กำลังศึกษาอยู่ในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2551 จำนวน 2 ห้องเรียน รวมนักเรียนทั้งสิ้น 80 คน
2. กลุ่มตัวอย่าง คือ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5/1 โรงเรียนโคกล่ามพิทยาคม อำเภอจตุรพักตรพิมาน สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาร้อยเอ็ดเขต 1 จังหวัดร้อยเอ็ด ที่กำลังศึกษาอยู่ในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2551 จำนวน 40 คน ได้มาโดยวิธีการเลือกแบบเจาะจง (Purposive Sampling Technique) โดยใช้ห้องเรียนเป็นหน่วยการสุ่ม
3. ตัวแปรในการวิจัย
 - 3.1. ตัวแปรต้น ได้แก่ รูปแบบการเรียนรู้แบบร่วมมือ 3 เทคนิค คือ
 - 3.1.1 เทคนิคการเรียนรู้ร่วมกัน (LT : Learning Together)
 - 3.1.2 เทคนิคการต่อเรื่องราว (Jigsaw)
 - 3.1.3 เทคนิคซี ไอ อาร์ ซี CIRC (Cooperative – Integrated Reading and Composition)
 - 3.2. ตัวแปรตาม ได้แก่
 - 3.2.1 ผลสัมฤทธิ์ในการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5
 - 3.2.2 ความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน โดยการใช้รูปแบบการเรียนรู้แบบร่วมมือ
4. เนื้อหาที่ใช้ในการวิจัย

เนื้อหาที่ใช้ในการวิจัยในครั้งนี้ เป็นเนื้อหาวิชาภาษาอังกฤษพื้นฐานของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ตามหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พ.ศ. 2544 กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ ช่วงชั้นที่ 4 สาระที่ 1 ภาษาเพื่อการสื่อสาร มาตรฐาน ต 1.1 : เข้าใจกระบวนการฟังและการอ่าน สามารถตีความเรื่องที่ฟังและอ่านจากสื่อประเภทต่างๆ และนำความรู้มาใช้อย่างมีวิจารณญาณ ด้านทักษะการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจ รูปแบบการเรียนรู้แบบร่วมมือ ซึ่งประกอบด้วย เนื้อหา 5 เรื่อง คือ ข่าว (News) การหางานทำ (Looking for a Job) การท่องเที่ยว (Tour and Travel) โฆษณา (Advertisement) และ สิ่งแวดล้อม (Environment)

5. ระยะเวลาในการดำเนินการวิจัย

ระยะเวลาที่ใช้ในการดำเนินการวิจัยครั้งนี้ ดำเนินการวิจัยในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2551 รวม 5 สัปดาห์ สัปดาห์ละ 3 คาบ จำนวน 15 คาบ คาบละ 50 นาที

6. เครื่องมือที่ใช้ในการทดลอง

6.1 แผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบร่วมมือที่พัฒนาขึ้นสำหรับพัฒนาทักษะการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจ จำนวน 5 แผน

6.2 แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนรู้ในทักษะการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นเป็นแบบทดสอบ แบบปรนัยชนิดเลือกตอบ 4 ตัวเลือก จำนวน 40 ข้อ

6.3 แบบสอบถามความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อกิจกรรมการเรียนการสอนตามแผนการจัดการเรียนรู้ด้วยการเรียนรู้แบบร่วมมือจำนวน 15 ข้อ

นิยามศัพท์เฉพาะ

การพัฒนาทักษะการอ่าน หมายถึง กระบวนการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนเพื่อให้ผู้เรียนสามารถอ่านบทอ่าน บทความ เข้าใจคำศัพท์ ประโยคและเนื้อเรื่องตลอดจนสามารถจับใจความ เข้าใจความหมายของคำศัพท์ เข้าใจรายละเอียดของเนื้อเรื่อง โดยการใช้อนุกรมการเรียนรู้อย่างร่วมมือที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น

ทักษะการอ่านเพื่อความเข้าใจ หมายถึง ระดับความสามารถในการตีความหมายจากข้อความที่อ่านและเข้าใจเรื่องราวที่อ่านได้ โดยใช้แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

แผนการจัดการเรียนรู้ หมายถึง แผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้เพื่อพัฒนาทักษะการอ่านภาษาอังกฤษที่ผู้วิจัยได้สร้างขึ้นและพัฒนาปรับปรุงขึ้น ผู้กระบวนกรจัดการเรียนรู้ให้กับผู้เรียนเป็นแผนการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือ ในกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ วิชาภาษาอังกฤษพื้นฐาน ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ตามหลักสูตรสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน ของโรงเรียนโกลาภิบาลพิทยาคม พุทธศักราช 2545 เพื่อนำกิจกรรมการเรียนรู้แบบร่วมมือมาใช้ในการสอนการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจ ผู้กระบวนกรจัดการเรียนรู้ให้กับผู้เรียน

การเรียนรู้แบบร่วมมือ 3 รูปแบบคือ

1. เทคนิคการเรียนรู้ร่วมกัน (LT : Learning Together)
2. เทคนิคการต่อเรื่องราว (Jigsaw)
3. เทคนิคซี ไอ อาร์ ซี CIRC (Cooperative – Integrated Reading and

Composition หมายถึง การจัดกิจกรรมการเรียนการสอนให้นักเรียนรู้จักเรียนรู้ร่วมกัน การ

แบ่งปันความรู้ซึ่งกันและกัน สมาชิกในกลุ่มช่วยกันเรียน ร่วมกิจกรรมในการเรียนที่เอื้อให้เกิดความรู้ในลักษณะกลุ่มย่อยหรือจับคู่ ช่วยกันทำกิจกรรมอย่างใดอย่างหนึ่งในกลุ่มเพื่อให้เกิดความสำเร็จและบรรลุตามจุดมุ่งหมายเดียวกัน รวมทั้งช่วยให้นักเรียนมีปฏิสัมพันธ์ที่ดีต่อกันทำให้เกิดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน และมีทักษะการอยู่ร่วมกันทางสังคมดีขึ้น (กรมวิชาการ, 2545 : 116 – 120)

แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน หมายถึง ข้อสอบแบบเลือกตอบก่อนเรียนและหลังเรียน ซึ่งเป็นข้อสอบชุดเดียวกันที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นเพื่อใช้วัดความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจ เป็นข้อสอบปรนัยชนิดมีคำตอบ 4 ตัวเลือก

ประสิทธิภาพของแผนการจัดการเรียนรู้ หมายถึง ตัวเลขที่บ่งบอกการเรียนรู้จากการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนด้วยแผนการจัดการเรียนรู้ด้วยการเรียนรู้แบบร่วมมือ คือ E_1/E_2 คือ ประสิทธิภาพของกระบวนการ/ประสิทธิภาพของผลลัพธ์ E_1 คือประสิทธิภาพของกระบวนการ E_2 คือประสิทธิภาพของผลลัพธ์ (มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช, 2537 : 494 - 498) ซึ่งในการวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยกำหนดเกณฑ์ประสิทธิภาพของกระบวนการ (E_1) / ประสิทธิภาพของผลลัพธ์ (E_2) เท่ากับ 80/80 ดังนี้

80 ตัวหน้า (E_1) หมายถึง ร้อยละของคะแนนเฉลี่ยของนักเรียนที่ได้จากการทำกิจกรรมระหว่างเรียน ได้แก่ การทำใบงาน การทำงานกลุ่ม การนำเสนอ ทดสอบและการสังเกตพฤติกรรมจากการทำงานร่วมกัน

80 ตัวหลัง (E_2) หมายถึง ร้อยละของคะแนนเฉลี่ยของนักเรียนที่ได้จากการทำแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์หลังเรียน

ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน หมายถึง คะแนนความสามารถในการพัฒนาทักษะการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจ ที่ทำได้จากแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

ความพึงพอใจของนักเรียน หมายถึง ความรู้สึกชื่นชอบ พอใจที่มีต่อกิจกรรมการเรียนการสอนเพื่อพัฒนาทักษะการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจ โดยใช้รูปแบบการเรียนรู้แบบร่วมมือที่สอบถามนักเรียนหลังเรียนครบทุกเนื้อหา วัดโดยใช้แบบสอบถามความพึงพอใจของนักเรียนตามรูปแบบการเรียนรู้แบบร่วมมือ 3 รูปแบบ คือ 1) เทคนิคการเรียนร่วมกัน (LT : Learning Together) 2) เทคนิคการต่อเรื่องราว (Jigsaw) 3) เทคนิคซี ไอ อาร์ ซี CIRC (Cooperative – Integrated Reading and Composition)